

Buňka a tkáně lidského těla

Buňky člověka

Lidské buňky mají všechny typické vlastnosti živočišných buněk:

Buňka je obalena tenkou **cytoplazmatickou membránou** (a).

Jsou vyplněny základní hmotou, která se nazývá **cytoplazma** (c).

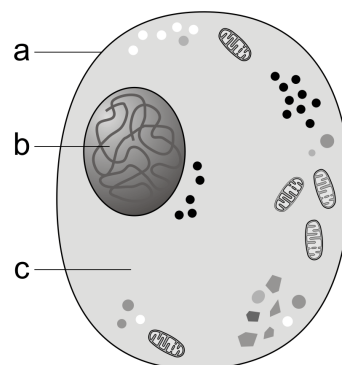
Obsahují **jádro s chromozomy** (b), v nichž je uložena dědičná (genetická) informace.

V cytoplazmě se nacházejí nejrůznější částice, váčky a kanálky, které zajišťují funkce buňky (dýchání, tvorbu různých sloučenin ap.).

Průměrná lidská buňka je velká přibližně 0,01 mm. Největší lidskou buňkou je vajíčko (přibližně 0,2 mm v průměru).

Na začátku vývoje všechny buňky zárodku vypadají stejně. Postupně se však začínají lišit a vznikají z nich například buňky kostní, svalové, krevní, nervové ap.).

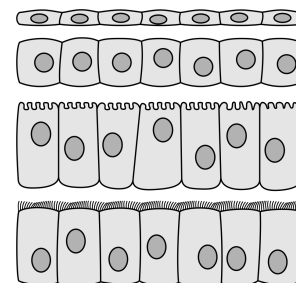
Soubory buněk, které mají stejný tvar a plní stejnou funkci, se nazývají **tkáně**. V lidském těle (i v tělech ostatních živočichů) nacházíme **pět základních typů tkání**:

Epitely

- buňky jsou **uspořádány ve vrstvách** (podobně jako například dlažební kostky), mezi buňkami nejsou žádné mezery
- epitel může být tvořen jen jednou vrstvou buněk nebo více vrstvami

Epitely nejčastěji najdeme **na povrchu těla a některých orgánů** (tvoří např. pokožku, povrch jazyka, povrch přední části oka ap.) a také **na vnitřním povrchu různých dutin v těle** (vnitřní povrch střeva, plic, srdce, cév ap.).

Pojivové tkáně (pojiva)

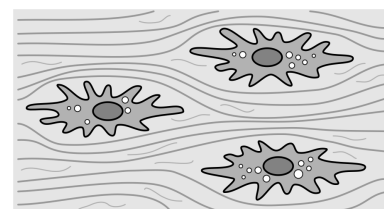
Buňky pojivových tkání mají nepravidelný tvar a **mezi buňkami jsou velké mezery (mezibuněčné prostory)** vyplněné různou hmotou.

Podle tvaru buněk a vlastností mezibuněčné hmoty rozlišujeme tři typy pojivových tkání:

Vazivo

Mezi buňkami je měkká vláknitá hmota. Vazivo je **pružné a dobře snáší natahování a ohýbání**.

Vazivo vyplňuje některé orgány (např. vnitřek kostí), tvoří škaru (spodní vrstvu kůže), z vaziva jsou všechny šlachy (spojky mezi svaelem a kostí), pouzdra kloubů a některé blány (například na povrchu svalů, plic ap.).

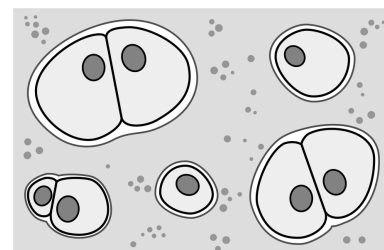

vazivo

Chrupavka

Mezi buňkami je pružná, ale poměrně tuhá hmota. Díky ní je chrupavka **pružná, výborně odolává tlaku a tlumí nárazy**.

Chrupavku najdeme hlavně na povrchu kloubů. Chrupavkou jsou také spojeny některé kosti v těle (například žebra s hrudní kostí nebo obratle v páteři). Chrupavka tvoří také hlavní hmotu ušního boltce, spodní části nosu, hrtanu, průdušnice a průdušek.

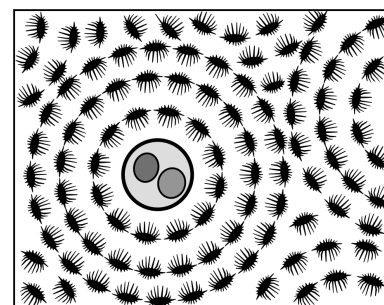
chrupavka

Kost

Mezi buňkami je **velmi tvrdá hmota**, která je tvořena nejen organickými látkami, ale také (přibližně z poloviny) **anorganickými solemi vápníku a fosforu**. Díky tomu je kostní tkáň velmi pevná a tvrdá (ale také křehká). V našem těle najdeme dva druhy kostní tkáně:

Hutná kostní tkáň

Buňky jsou uspořádány **ve vrstvách kolem cévních kanálků**. Tato tkáň je velmi pevná. Tvoří **povrch všech kostí** a také hlavní hmotu zubů.

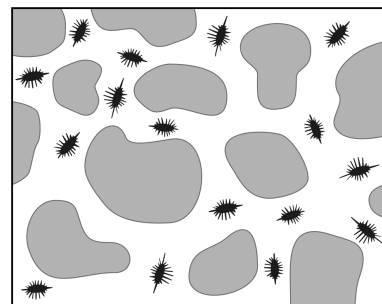

hutná kostní tkáň

Houbovitá kostní tkáň

Buňky nejsou uspořádány ve vrstvách. V tkáni jsou četné **dutinky** vyplněné tekutinou nebo jinými tkáněmi (hlavně vazivem), takže trochu připomíná mycí houbu.

Tuto tkáň najdeme **uvnitř kostí**.

houbovitá kostní tkáň

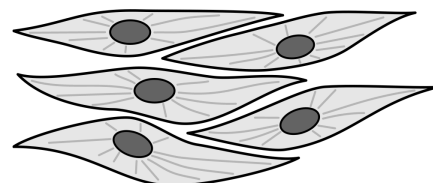
Svalové tkáně

Buňky svalových tkání jsou protáhlé a mají jedinečnou schopnost, kterou jiné buňky našeho těla nemají: Mohou se **smršťovat** (zkracovat) a po chvilce opět natahovat. Proto svalové tkáně zajišťují v našem těle **pohyb**.

V našem těle najdeme tři typy svalových tkání:

Hladká svalová tkáň

Je tvořena samostatnými buňkami, které jsou na koncích zašpičatělé. Buňky jsou sice ovládnuty nervovou soustavou, ale nikoliv z šedé kůry našeho koncového mozku. Proto je **nemůžeme ovládat vůlí**. Hladkou svalovou tkáň najdeme například **ve stěnách jícnu, žaludku a střev**, kde zajišťují pomalé posouvání obsahu trávicí trubice. Nachází se také **ve stěnách cév** (umožňuje jejich rozšiřování a zužování) a některých dalších trubic (močovody, žlučovody ap.). Silná vrstva hladké svaloviny je také **v děloze** (umožňuje stahy dělohy při porodu).

hladká svalová tkáň

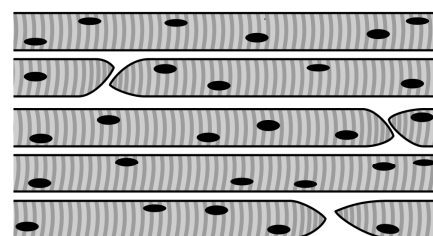
Příčně pruhovaná svalová tkáň

Vznikla spojením mnoha buněk do velmi dlouhých vláken (až 20 cm). Tkáň se nazývá "příčně pruhovaná" proto, že na vláknech můžeme pozorovat pravidelné tmavší a světlejší úseky.

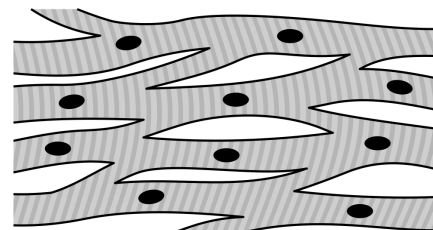
Příčně pruhovaná svalová tkáň tvoří **hlavní hmotu všech kosterních svalů. Můžeme ji ovládat vůlí**.

Srdeční svalová tkáň

Trochu se podobá příčně pruhované tkáni. Buňky tvoří vláknité útvary, které jsou navzájem propojené do husté sítě. Srdeční svalová tkáň je velmi spolehlivá a výborně odolává únavě. Tvoří hlavní hmotu **srdce. Nedá se ovládat vůlí**. Je-li poškozena, odumírá a **nedá se obnovit**. V místě odumřelé srdeční svaloviny (např. při srdečním infarktu) vzniká mezera, kterou tělo vyplní vazivem.

příčně pruhovaná svalová tkáň

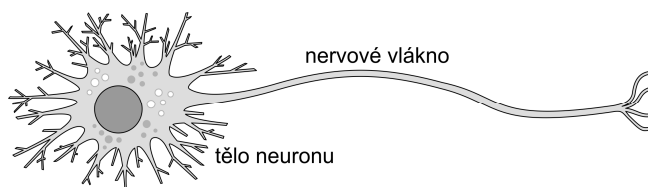

srdeční svalová tkáň

Nervová tkáň

Základem nervové tkáně jsou **nervové buňky** odborně nazývané **neurony**. Tyto buňky umějí přijímat signály z jiných buněk a současně je předávají dalším buňkám. Proto buňky mají na svém povrchu velké množství rozvětvených výběžků. Nejdelší výběžky (u některých neuronů dlouhé až několik desítek centimetrů) nazýváme **nervová vlákna**.

Nervová tkáň tvoří hlavní hmotu **mozku a míchy**.

Tekuté tkáně

- základem těchto tkání je tekutina; v ní plavou buňky
- typickou tekutinou tkání je **krev**, v níž plavou červené a bílé krvinky a tzv. krevní destičky
- další tělní tekutinou je **tkáňový mok** (tekutina vyplňující prostory mezi ostatními tkáněmi v těle)

